

[Indenrigsministeren.]

verteringsafgiften. Derfor kan man sige, at Statsboligfondens Laantageres Stilling i og for sig i Forhold til Konverteringslovgivningen er ganske den samme som andre Laantageres. Jeg benytter i øvrigt Lejligheden til, da hele dette Spørgsmaal om Statsboligfondens Laantagere er rejst, at sige, at jeg har under Forberedelse en Henvendelse til Rigsdagens Finansudvalg angaaende den Henstand, som er givet Statsboligfondens Laantagere i Henhold til Statsboligfondens § 5, som det ærede Medlem Hr. Krag i sin Tid fik Finansudvalgenes Billigelse til at praktisere. Jeg har, som sagt, et Forslag færdigt, som jeg i Løbet af faa Dage vil komme med til Finansudvalgene, og som vil medføre visse Lempelser i Forhold til den hidtidige Praktisering af denne Henstand.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Krag's Udtalelser om de Tilfælde, hvor Banker og Sparekasser eventuelt ikke skulde have holdt sig Rentelovens Bestemmelser efterrettelig, skal jeg sige, at jeg vilde sætte Pris paa, at man, hvad jeg i øvrigt selv har gjort engang, i alle Tilfælde, hvor noget saadant kommer til ens Kundskab, fremdrager det over for Handelsministeriet. Pengeinstitutterne maa ikke glemme, at hvis det virkelig er Tilfældet, at der sker noget saadant, som det ærede Medlem Hr. Krag her nævner, saa er det en Overtrædelse af Loven. De paagældende Pengeinstitutter overtræder Loven, dersom de ikke lader den Nedsættelse af deres Ydelse, de faar gennem Nedsættelsen af Indlaansrenten, komme Udlaanene til gode.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at saaledes som Loven er affattet, kan Bankerne særdeles vel yde en Reduktion af Udlaansrenten svarende til den Udgiftsformindskelse, som er Følgen af Nedsættelsen af Indlaansrenten, uden derved at yde en rimelig Nedsættelse paa alle Punkter, hvor Debitorerne havde Krav derpaa, og ogsaa uden derved at overtræde Lovens Bestemmelser, og de kan det navnlig efter den Anvisning, som den højtærede Handelsminister har givet, for øvrigt i Tilslutning til Bemærkninger, som findes i Landstingets Betænkning. Thi de kan udnytte Loven til Fordel for sig selv, derigennem at de dækker de faule Kreditorers Ydelse og lader dem, der er i Stand til at betale, fortsat betale, hvad der

hidtil er krævet af dem, uden nogen Reduktion. Det er det, der fører til overordentlig Utilfredshed ud over Landet, og det er det, som jeg gentagende har anmodet Handelsministeren om at gøre sit til at lette, hvad han udmærket kunde have gjort, men hidtil har han vendt det døde Øre til.

Sluttelig vil jeg sige til den højtærede Minister, at det, jeg sigtede til, da jeg talte om den højtærede Ministers Kritik af den gældende Konverteringsordning, var netop dette, at den højtærede Minister vel drager ud og søger at bidrage sit til den bedst mulige Gennemførelse af den Ordning, som er truffet, men samtidig siger han: Hvis jeg bare havde haft Magt, som jeg havde Agt, skulde I have set, hvilken Rentelettelse I havde faaet. Og naar saa Eftersnakkerne kommer ud, lader de forstaa, at bare I stemmer radikalt, er der godt Haab om at faa en væsentlig Forbedring paa dette Omraade. Det er det, jeg fraraader den højtærede Minister at fortsætte med, thi derigennem bidrager han ikke til at skabe den Ro i Landet, som paa dette Omraade er saa betydningsfuldt.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Disse partipolitiske Betragtninger, det ærede Medlem nu kom ind paa, interesserer mig slet ikke i denne Forbindelse, det er rent saglige Spørgsmaal, vi her drøfter. Naar det ærede Medlem Hr. Krag siger, at jeg skulde have fremhævet, at mit tidligere Forslag vilde have medført betydeligt større Fordele end den nuværende Lov, ja, saa maa jeg dertil sige, at det ærede Medlem vil dog vel ikke som Rigsdagsmand opfordre mig til at skjule Kendsgerninger, det kan dog ikke være Meningen. Jeg maa dog have saa megen Frihed tilbage for det ærede Medlem, at jeg kan behandle disse Problemer, som er af saa stor Betydning for Befolkningen, ganske sagligt og uden de partipolitiske Hensyn, som det ærede Medlem nu kom ind paa.

Til det ærede Medlems Betragtninger over Renteloven og dens Praktisering af Banker og Sparekasser skal jeg sige, at det, det ærede Medlem nævnte, er jo en Følge af det, man blev enig om i Landstinget, og som det ærede Medlem har kritiseret saa stærkt her. Det, man der blev enig om som Forudsætninger for Lovens Vedtagelse, har Handelsministeren jo ikke haft Mulighed for at udslette.

Krag: Jeg staar ikke her med Landstingets Betænkning i Haanden og kan derfor ikke citere ordret den Bemærkning,